

PARAULES DE VIDA

«Dono gràcies al meu Déu cada vegada que us recordo» (Fl 1,3)

Durant dinou mesos he estat el vostre Bisbe per decisió de la Seu Apostòlica, en plenitud de funcions episcopals, tot i el títol d'Administrador Apostòlic, manifestació de la provisionalitat de la meva missió. Per aquest motiu des d'un principi vaig assumir la responsabilitat de continuar l'obra pastoral de la Diòcesi. Acompanyat de bons col·laboradors, sempre confiant en la fermesa del presbiteri i la participació en l'acció pastoral de membres d'instituts de vida consagrada i de laics de parròquies i moviments, he viscut aquests temps amb molta intensitat apostòlica.

Des del primer dia l'objectiu va ser continuar les grans línies pastorals i respondre a les qüestions que anaven teixint la vida diocesana. En aquesta obra de govern he actuat obertament i sempre he escoltat als organismes diocesans corresponents. Durant aquest temps he pogut gaudir de la proximitat de moltes persones i he participat en múltiples manifestacions de fe. Especialment en aquelles en les que d'una manera més especial el poble de Déu viu els seus vincles al Senyor, a la Mare de Déu i als

Sants. Aquest és un fet que no oblidaré i que em duu a fer pròpies les paraules de l'apòstol Pau quan escrivia a la comunitat de Filip: «Dono gràcies al meu Déu cada vegada que us recordo. Sempre que prego, demano ple de goig per tots vosaltres, ja que heu contribuït a la causa de l'evangeli des del primer dia fins avui. Estic segur d'una cosa: Déu, que ha començat en vosaltres una obra tan excel·lent, l'anirà duent a terme fins al dia que vingui Jesucrist» (Fl 1,3-6).

Ara que ja està més pròxim el moment de l'entrega del relleu del ministeri episcopal a un nou Pastor, vull manifestar la gratitud als membres de la comunitat diocesana i a tots els ciutadans que he conegut. També manifesto la meua gratitud a les autoritats pel seu respecte i recolzament, tot i que de vegades hem mantingut criteris diferents. Aquesta ha estat una col·laboració fructífera per trobar camins de col·laboració en l'atenció a les persones, especialment de les obres socials i caritatives en les que la diòcesi participa.

Però no hi ha cap obra apostòlica que no tingui també la seva dimensió de sofriment. Aquesta és una condició per descobrir el que realment importa. Personalment, les dificultats viscudes m'han fet créixer en un sentit més humil de la fe i de la vida de l'Església; m'han dut a apreciar més la fe senzilla de tantes persones que discretament van semblant en aquest món els valors evangèlics, mostrant gairebé sense adonar-se l'esperança que no defrauda: Jesucrist, el nostre Salvador. Són aquells de qui Jesús va dir: «T'enalteixo, Pare, Senyor del cel i de la terra, perquè has revelat als senzills tot això que has amagat als savis i entesos» (Mt 11.25).

† **Javier Salinas i Viñals**
Bisbe administrador apostòlic de Lleida

Celebració del 70 aniversari del trasllat de la Mare de Déu de Butsènit

► Diumenge 14 de setembre, tradicional Aplec a l'ermita de Santa Maria de Butsènit a l'Horta de Lleida i commemoració del 70 aniversari del trasllat de la imatge de la Verge de Sant Llorenç a l'ermita. A les 11.15 del matí, Processó, ofrena de flors i Missa solemne en honor de la Patrona i benedicció de les noves campanes de l'ermita. La celebració es clourà amb la veneració de la Patrona en el seu cambril i el cant dels goigs:

«Puix és vostre nom Maria
Sol i llum en ple zenit:
De Butsènit, Mare pia,
sigueu llum de l'esperit».

Els fidels omplen la Catedral en la Missa i processó de la Mare de Déu de la Llitera

► La Catedral de Lleida va celebrar amb tota solemnitat la festa de la seva titular la Mare de Déu de l'Assumpció, exposant a la veneració dels fidels la imatge de la Mare de Déu de la Llitera, una tradició que es remunta a l'any 1497. La celebració tingué com a zenit la Missa solemne de les 12 del migdia, presidida pel canonge emèrit Mn. Jesús Tarragona i concelebrada per altres capitulars. Al finalitzar es féu la Processó de la Dormició de Maria, recuperada fa tres anys. Un gran nombre de fidels van acompanyar amb cants i pregàries la «Verge del Llit» per l'interior de les naus de la Catedral.

Gràcies bisbe Salinas

Al acabar el vostre ministeri com a bisbe administrador de la diòcesi de Lleida, volem agrair-vos l'any i mig d'estada amb nosaltres.

Gràcies, per acceptar el servei que l'Església us havia demanat. Ho heu fet el millor que heu pogut, amb els problemes concrets que us ha tocat viure. No dubtem que sempre heu actuat amb voluntat de servir a l'Església i a la diòcesi.

Gràcies, perquè la vostra tasca no ha estat fàcil. La diòcesi estava ferida per problemes aliens a la vostra actuació i heu intentat buscar el bàlsam adequat per a curar les ferides. Tot i això, algunes de les vostres decisions

potser no han estat compartides per tothom i heu estat incomprès per alguns sectors.

Gràcies, perquè, malgrat les dificultats, sempre heu tingut clara quina havia de ser la vostra prioritat pastoral: *L'evangelització*. Heu estat un bisbe proper amb tothom, dialogant amb els vostres col·laboradors, continuador i impulsor de les iniciatives pastorals diocesanes.

Gràcies, finalment pel consell i invitació que ens doneu com a comiat: «No anteposeu res a Crist i a la unitat de la seva Església».

Mn. Josep Anton Jové
Vicari de Pastoral

Eucaristia de comiat del bisbe Xavier Salinas i presa de possessió del bisbe Joan Piris a la Catedral de Lleida

► Diumenge 14 de setembre, festa de l'Exaltació de la Santa Creu, a les 7.30 de la tarda la Catedral de Lleida acollirà l'Eucaristia de comiat del bisbe administrador apostòlic Mons. Xavier Salinas, concelebrada pel presbiterat diocesà.

Diumenge 21 de setembre, festa de Sant Mateu, a les 5 de la tarda a la Catedral de Lleida Eucaristia de presa de possessió del nou bisbe electe de Lleida Mons. Joan Piris, presidida pel nunci de S.S. Mons.

Manuel Monteiro, concelebrada pel bisbe administrador apostòlic Mons. Xavier Salinas, els bisbes emèrits Mons. Ramon Malla i Mons. Francesc Xavier Ciuraneta, els bisbes i abats de Catalunya i altres prelatos de diverses diòcesis i tot el presbiterat diocesà.

EXALTACIÓ DE LA SANTA CREU

▶ Lectura del llibre dels Nombres (Nm 21,4b-9)

En aquells dies: tot fent camí, el poble acabà la paciència i malparlava contra Déu i contra Moisès. Deia: «Per què ens vau fer sortir d'Egipte, si hem de morir en aquest desert? No hi ha pa ni aigua, i ja estem fastiguejats d'aquest menjar tan miserable». Llavors el Senyor envià serps verinoses que els picaven, i molta gent moria. El poble anà a trobar Moisès i li digué: «Hem pecat malparlant contra el Senyor i contra tu. Prega el Senyor que ens tregui aquestes serps».

Moisès pregà pel poble, i el Senyor li digué: «Forja una imatge d'aquestes serps i posa-la en forma d'estendard. Els qui hauran estat picats, si la miren, salvaran la vida». Moisès va fer una serp de coure, la va posar en forma d'estendard, i tothom qui havia estat picat, si mirava la serp de coure, salvava la vida.

▶ Salm responsorial (77)

R. *No oblideu les obres del Senyor.*

Escolta, poble, el meu ensenyament, / escolta les meves paraules. / Aprèn dels meus llavis aquests records, / t'aclarirà el sentit dels fets passats. R.

Quan els feria, ells el buscaven, / es convertien i tornaven a Déu. / Es recordaven de Déu, la seva roca, / del Déu Altíssim, el seu redemptor. R.

Però no eren més que paraules, / mentida davant d'ell a flor de llavis; / els seus cors no eren sincers, / cors infidels a l'aliança. R.

Ell, tot amor entranyable, / els perdonava la culpa i la vida, / refrenava tothora el seu rigor, / s'aguantava per no ésser sever. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Filipis (Fl 2,6-11)

Jesucrist, que era de condició divina, no es volgué guardar gelosament la seva igualtat amb Déu, sinó que es va fer no-res, fins a prendre la condició d'esclau. Havent-se fet semblant als homes i començant de captar-se com un home qualsevol, s'abaixà i es féu obedient fins a acceptar la mort i una mort de creu. Per això Déu l'ha exalçat i li ha concedit aquell nom que està per damunt de tot altre nom, perquè tothom, al cel, a la terra i sota la terra, doblegui el genoll al nom de Jesús, i tots els llavis reconeixin que Jesucrist és Senyor, a gloria de Déu Pare.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Joan (Jn 3,13-17)

En aquell temps, Jesús digué a Nicodem: «Ningú no ha pujat mai al cel, fora d'aquell que n'ha baixat, el Fill de l'Home. I així com Moisès, en el desert, enlairà la serp, també el Fill de l'home ha de ser enlairat, perquè tots els qui creguin en ell tinguin vida eterna. Déu estima tant el món, que ha donat el seu Fill únic, perquè no es perdi ningú dels qui creuen en ell, sinó que tinguin vida eterna. Déu envià el seu Fill al món no perquè el condemnés, sinó per salvar el món gràcies a ell».

▶ Lectura del libro de los números (Nm 21,4b-9)

En aquellos días, el pueblo estaba extenuado del camino, y habló contra Dios y contra Moisés: «¿Por qué nos has sacado de Egipto para morir en el desierto? No tenemos ni pan ni agua, y nos da náusea ese pan sin cuerpo.» El Señor envió contra el pueblo serpientes venenosas, que los mordían y murieron muchos israelitas. Entonces el pueblo acudió a Moisés, diciendo: «Hemos pecado hablando contra el Señor y contra ti; reza al Señor para que aparte de nosotros las serpientes.» Moisés rezó al Señor por el pueblo, y el Señor le respondió: «Haz una serpiente venenosa y colócala en un estandarte: los mordidos de serpientes quedarán sanos al mirarla.» Moisés hizo una serpiente de bronce y la colocó en un estandarte. Cuando una serpiente mordía a uno, él miraba a la serpiente de bronce y quedaba curado.

▶ Salmo responsorial (77)

R. *No olvidéis las acciones del Señor.*

Escucha, pueblo mío, mi enseñanza, / inclina el oído a las palabras de mi boca: / que voy a abrir mi boca a las sentencias, / para que broten los enigmas del pasado. R.

Cuando los hacía morir, lo buscaban, / y madrugaban para volverse hacia Dios; / se acordaban de que Dios era su roca, / el Dios Altísimo su redemptor. R.

Lo adulaban con sus bocas, / pero sus lenguas mentían: / su corazón no era sincero con él, / ni eran fieles a su alianza. R.

Él, en cambio, sentía lástima, / perdonaba la culpa y no los destruía: / una y otra vez reprimió su cólera, / y no despertaba todo su furor. R.

La crucifixió. Pintura del Greco (Domenico Theotocopoli, 1541/42-1614)

▶ Lectura de la carta del apòstol san Pablo a los Filipenses (Fl 2,6-11)

Cristo, a pesar de su condición divina, no hizo alarde de su categoría de Dios; al contrario, se despojó de su rango y tomó la condición de esclavo, pasando por uno de tantos. Y así, actuando como un hombre cualquiera, se rebajó hasta someterse incluso a la muerte, y una muerte de cruz. Por eso Dios lo levantó sobre todo y le concedió el «Nombre-sobre-todo-nombre»; de modo que al nombre de Jesús toda rodilla se doble en el cielo, en la tierra, en el abismo, y toda lengua proclame: Jesucristo es Señor, para gloria de Dios Padre.

▶ Lectura del santo evangelio según san Juan (Jn 3,13-17)

En aquel tiempo, dijo Jesús a Nicodemo: «Nadie ha subido al cielo, sino el que bajó del cielo, el Hijo del hombre. Lo mismo que Moisés elevó la serpiente en el desierto, así tiene que ser elevado el Hijo del hombre, para que todo el que cree en él tenga vida eterna.» Tanto amó Dios al mundo que entregó a su Hijo único para que no perezca ninguno de los que creen en él, sino que tengan vida eterna. Porque Dios no mandó su Hijo al mundo para condenar al mundo, sino para que el mundo se salve por él.

COMENTARI

Feblesa i salvació

del pecador sinó que es converteix i visqui.

El salmista recull igualment aquesta experiència d'infidelitat del poble, i de salvació i estimació de Déu. «Però no eren més que paraules, mentida davant d'Ell a flor de llavis». Ens trobem davant el verset que ocupa el centre de tot el salteri. Així defineix el llibre dels salms al poble. Però com continua? «Ell tot amor entranyable els perdonava la culpa i la vida...»

L'evangeli ens mostra una part del diàleg entre Jesús i Nicodem. Aquest darrer és figura del poble, del poble que surt vencedor, ho amaga el seu nom. Vencedor per gràcia, podríem afegir. I ha anat a

trobar Jesús de nit, en la fosca, en la dificultat. El poble al desert, Nicodem en la foscor... I Jesús li exposa com Ell ha vingut a salvar el món, com aquesta és la voluntat del Pare que l'ha enviat, i que tothom qui creu en Ell tindrà vida eterna. Ara ja no és una serp enlairada en el desert, és el mateix Fill de Déu enlairat en la creu i ressuscitat al tercer dia el que ens salva.

Podrem oblidar les obres del Senyor fetes en altre temps al desert? Podrem oblidar la seva obra salvadora en la creu? Podrem oblidar les meravelles que encara obra en les nostres vides?

Olga Nicolau

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

□ **Dilluns** (litúrgia hores: 4a setm.): 1Co 11,17-26.33 / Sl 39 / Jn 19,25-27 (o bé: Lc 2, 33-35) ■ **dimarts**: 1Co 12, 12-14.27-31a / Sl 99 / Lc 7, 11-17 ■ **dimecres**: 1Co 12, 31-13.13 / Sl 32 / Lc 7,31-35 ■ **dijous**: 1Co 15,1-11 / Sl 117 / Lc 7,36-50 ■ **divendres** (□Barcelona): 1Co 15, 12-20 / Sl 16 / Lc 8,1-3 ■ **dissabte**: 1Co 15,35-37. 42-49 / Sl 55 / Lc 8,4-15 ■ **diumenge** vinent, XXV durant l'any (lit. hores: 1a setm.): Is 55,6-9 / Sl 144 / Fl 1,20c-24.27a / Mt 20,1-16a.

Feblesa i salvació gratuïta són els dos temes de les lectures d'aquest diumenge.

El poble és al desert, lloc de mort. I està desesperat. I protesta contra Moisès i contra el Senyor: «Per què ens vau fer sortir d'Egipte?» El desert, lloc del primer amor amb Déu, lloc d'aliança, lloc de la constitució del poble. Llarg pelegrinatge de quaranta anys, on no hi ha res per menjar, però on diàriament hi cau el manà... Lloc també de queixa, lloc dur, lloc d'infidelitat al Déu salvador. Tanmateix el poble reacciona, o se'l fa reaccionar, el poble s'adona de la pròpia feblesa, del propi pecat, i el Senyor el salva; Ell no vol la mort

EL ROSTRE DEL DÉU AMOR

Setanta vegades set

El perdó fou el tema de l'evangeli del diumenge passat i és també el tema central de l'evangeli d'avui. Setanta vegades set cal perdonar per tal de continuar essent del Senyor, ric en misericòrdia, com titulà una de les seves encíclics Joan Pau II. I Benet XVI ens ha parlat del rostre amorós de Déu en la seva primera carta encíclica.

Jesús morí perdonant i amb això ens donà exemple: «Pare, perdona'ls perquè no saben el que fan». Jesús no va morir per estalviar-nos la mort. Morí perquè la mort no sigui la darrera realitat humana; i així, alliberar-nos radicalment.

Jesús morí perquè la mort fos un pas cap a una altra realitat en plenitud. Morí perquè obtinguéssim el perdó dels pecats, per oferir-nos la comunió íntima amb el Pare, ja mentre som en aquest món i, després, amb la plenitud de la vida eterna.

El primer fruit de la Pasqua i del do de la Pentecosta és el perdó i la reconciliació amb Déu. I si Déu ens reconcilia amb ell per mitjà del perdó ofert generosament, per què no ens hauríem de reconciliar amb nosaltres mateixos? Per què no hauríem de treballar per reconciliar-nos els uns amb els altres?

El Pare, per mitjà de la creu del seu Fill i del do de l'Esperit, ens ofereix el perdó amb vista a fer-nos sants, perquè l'acció de l'Esperit porta a la santedat. És ell qui fa que, sense por, lliures dels enemics, donem culte a Déu amb santedat i justícia (cf. *Lc 1, 75*). És ell, l'Esperit, qui ens endinsa en la filiació divina mitjançant la identificació amb Jesucrist, que és qui té la plenitud de l'Esperit Sant.

Josep M. Soler, abat de Montserrat
(Kyrie! *El rostre del Déu amor*. PAM, 2006)

V SEMANA DEL CINE ESPIRITUAL

Segue el crecimiento de la Semana de Cine Espiritual

La V edició de la Semana del Cine Espiritual arranca con importantes novedades. En esta ocasión se desarrollará en 22 ciudades, que corresponden a 16 diócesis. En la edición catalana participan las diócesis de Barcelona, Terrassa, Sant Feliu, Vic, Tarragona, Mallorca y Menorca.

Bajo el lema «La otra mirada. No solamente miramos sino que también hemos sido mirados», se intenta ofrecer otra forma de mirar que no tiene únicamente al criterio de diversión. Pensamos que hay otra forma de mirar, porque además de los espectadores pasivos están los contemplativos. Así, proponemos acercarnos al cine con *otra mirada* que permita reconocer la profundidad de la realidad y traspararla en la dirección del Misterio del que es huella. Hay una forma de divertirse que supone mirar más allá y reconocer que no solamente miramos sino que también hemos sido mirados por Dios.

Presentamos ahora la edición para jóvenes. En ella ofrecemos una serie de historias que se pueden ver de otra manera y que ayudarán a desplegar de forma transversal la competencia espiritual. Así pues nos dirigimos preferentemente a tutores, profesores de religión y agentes de pastoral en general.

La programación en Cataluña ofrece cinco películas para jóvenes: *Juno* (2007) de Jason Reitman, *Lars y una chica de verdad* (2007) de Craig Gillespie, *¡Esto es ritmo!* (2007) de Enrique Sánchez Lansch y Thomas Grube, *Cometas en el cielo* (2007) de Marc Forster y *Spiderman-3* (2007) de Sam Raimi. Además añadimos una película clasificada para todos los públicos, *Crónicas de Narnia: El príncipe Caspian* (2008) de Andrew Adamson. Días 24, 25 y 26 de noviembre de 2008.

Entre las novedades de la sección de público abierto también cabe señalar la progresiva internacionalización con otras muestras de cine espiritual y de las religiones. Esperamos ofrecer prontamente la programación definitiva.

Mn. Peio Sánchez
Director de la Semana del Cine Espiritual

SANTORAL

14. ✚ Diumenge. Exaltació de la Santa Creu, titular de la catedral de Barcelona; sant Crescenci, noi mr., fill de sant Eutimi; santa Ròsula, mr.

15. Dilluns. Mare de Déu dels Dolors; sant Nicomedes, mr.; santa Caterina de Gènova, viuda.

16. Dimarts. Sant Corneli, papa (251-253), i sant Cebrià (Cipriano), bisbe de Cartago (249-258), mrs.; santa Edita, vg., princesa; beat Víctor III, papa (1086-1087).

17. Dimecres. Sant Robert Bel-larmino (1542-1621), bisbe de Càpua i doctor de l'Església, cardenal (jesuïta); sant Pere d'Arbués, prev. i mr. a Saragossa; santa

Coloma, vg. i mr. a Còrdova; santa Ariadna, mr.

18. Dijous. Sant Josep de Cupertino (1603-1663), prev. franciscà conventual, patró dels astronautes; sant Ferriol, mr.; santa Sofia, mr.; santa Irene, mr.

19. Divendres. Sant Gener (Jenaro), bisbe de Benevent i mr. a Nàpols (s. iv); santa Maria de Cervelló o del Socós, vg. mercedària, de Barcelona (s. xiii).

20. Dissabte. Sants Andreu Kim Taegon, prev., Pau Chong Hasang i altres companys, mrs. a Corea (1839, 1846 i 1866); sant Eustaqui, l'esposa Teopista i els fills, mrs.; santa Càndia o Càndida, vg. i mr.

JOAN DUNS ESCOT

La centralitat de l'amor en la doctrina escotista

Al llarg de l'obra teològica de Joan Duns Escot, més enllà del valor atorgat a la primacia de la voluntat

i a la praxi, el pensador franciscà postula indiscutiblement la necessitat d'una doctrina revelada, ateses les limitacions de les nostres especulacions intel·lectuals, tot afirmant que «només en Crist hi ha la plenitud de la revelació, puix que *Déu és Amor*», tal com ho recordà, també, el papa Benet XVI en la seva primera encíclica: *Deus caritas est*.

Duns Escot ensenyà, amb especial intuïció franciscana, que l'amor és qui guia la intel·ligència vers la veritat, i que la contemplació de les veritats revelades ens porta a copsar que «Déu és amor; no només causa i terme de l'amor, sinó essencialment amor». Per això els escrits d'Escot malden per posar en relleu que la voluntat és amor, que la praxi és amor, que la saviesa és amor, que la gràcia és amor i, òbviament, que la visió beatífica és també, i sobretot, amor...

Tant de bo, durant aquest setè centenari en què commemorem el traspàs del beat Joan Duns Escot, la lectura assaborida dels seus escrits ens sigui ajut eficaç per configurar-nos molt més a Crist, l'únic model a imitar i seguir; l'únic que pot obrir-nos la porta de l'autèntica llibertat.

Fra Valentí Serra de Manresa
Arxiver dels caputxins de Catalunya

ENTREVISTA

JORDI LÓPEZ CAMPS

Afers religiosos

L'exdirector general d'Afers Religiosos de la Generalitat de Catalunya Jordi López Camps mostra un gran interès a conèixer les religions presents a casa nostra. Com a catòlic, considera que «hem d'aprendre a viure la fe en una societat plural, en idees i altres religions». Fruit del seu treball de camp, Jordi López, que és membre de Cristianisme i Justícia, acaba de publicar el llibre *Afers Religiosos* (Fundació Campalans), en el qual analitza la situació de la diversitat religiosa a Catalunya i la rellevància social i política d'aquest fenomen. Tracta, de forma especial, el valor del fet religiós en els processos de cohesió social. En la segona part presenta diverses propostes per desenvolupar una política pública sobre el fet religiós.

Com a catòlic, quina lectura se'n pot fer del llibre?

Els catòlics, l'Església, els moviments i les persones hem d'aprendre a viure la fe en una societat plural, en idees i altres religions. Aquest pluralisme és un enriquiment per a la societat i una oportunitat per reflexionar com transmetre avui el nucli de la nostra fe en diàleg amb altres religions i amb voluntat d'aportar la diferència cristiana.

Com valora el diàleg interreligiós a Catalunya?

És molt positiu el treball fet per les diverses iniciatives que han promogut, des de diversos llocs i amb formes molt diferents, el diàleg interreligiós. Gràcies a aquest diàleg ha estat possible viure positivament la diversitat religiosa com un signe de convivència democràtica. Cal reconèixer el treball positiu fet per entitats com el Grup de Treball Estable de Religions (GTER) i d'altres.

La relació entre l'àmbit polític i l'Església a Catalunya és positiva?

En una recent entrevista, el cardenal Lluís Martínez Sistach ha qualificat aquesta relació de bona. Coincideixo amb la seva apreciació. La intervenció del president José Montilla en l'acte dels 40 anys de la Facultat de Teologia evidencia, a més de la bona entesa que hi ha entre la presidència de la Generalitat i l'Església catòlica, la valoració positiva que fa el Govern del fet religiós i el reconeixement que la societat catalana té unes clares arrels particulars en la tradició cristiana.

Òscar Bardají i Martín

AGENDA

Inauguració de la capella del Sant Crist de l'Agonia a Sant Martí i restauració de la Vera Creu.—Diumenge 14 de setembre, festa de l'Exaltació de la Santa Creu, a l'Eucaristia de la 1 de la tarda inauguració a la parròquia de Sant Martí de Lleida de la capella del Sant Crist de l'Agonia, talla procedent de la capella de les Josefines i presentació de la restauració del reliquiari de la Vera Creu.

Festa del Sant Crist de Gràcia a la Granadella.—Diumenge 14, a les 12.30 del migdia celebració de la Missa Major en honor del Sant Crist de Gràcia a la Granadella, presidida pel rector Mn. Martí Sandiumenge, amb cant dels Goigs i veneració del Sant Crist en el seu cambril.

Festa de l'Exaltació de la Santa Creu a Torrefarrera.—Diumenge 14, a les 12 del migdia a l'església parroquial de Torrefarrera, Missa solemne de l'Exaltació de la Santa Creu, presidida pel rector Mn. Ramon Galceran.

Festa de la Mare de Déu del Merli a Alguaiare.—Diumenge 14, a l'Alguaiare festa de la Patrona la Mare de Déu del Merli. 9 del matí, «Missa primera»; 11.30, processó des de l'església parroquial al santuari del Merli; 12 del migdia, Missa Major presidida pel rector Mn. Carles Martí, cantada per la Coral Nou Horitzó, amb ofrena de flors, cant dels goigs, veneració de la Patrona i repartiment de la «coca beneïda».

Festa litúrgica de la Mare de Déu dels Dolors.—Divendres 19 de setembre, a l'Oratori dels Dolors del carrer Cavallers de Lleida, 7.45 tarda Corona Dolorosa i 8 tarda, Eucaristia commemorativa de la festa litúrgica de la Verge dels Dolors (15 de setembre), presidida pel consiliari Mn. Antoni Porta. Tot seguit celebració de la «Festa de la Priora».

Novena de la Mare de Déu de la Mercè.—Dimarts 16 setembre, a la parròquia de la Mare de Déu de la Mercè dels pares mercedaris, inici de la Novena en honor de la Patrona. Tots els dies, a les 7.30 tarda, rosari i vespres, o tarda Eucaristia. Dijous 18, des de les 6 de la tarda, celebració mariana i eucarística a càrrec del Grup d'Oració. Dissabte 20, 8 tarda, ofrena de flors i representació de l'Apàrició de la Verge de la Mercè a Sant Pere Nolasc i Eucaristia amb imposició de l'hàbit als nous confreres de la Mercè. Diumenge 21, a les 12 del migdia, Processó i Santa Missa.

Jornades de Formació Permanent per a preveres.—Dimecres 17 i dijous 18, Jornades de Formació Permanent per a preveres a l'Acadèmia Mariana, dirigides per Salvador Pié, professor de Teologia de la Facultat de Teologia de Catalunya i de la Universitat Gregoriana de Roma.

Trobada de delegats diocesans amb el bisbe Joan Piris.—Dissabte 20, 5.30 tarda al bisbat de Lleida, trobada dels delegats diocesans i membres dels Consells amb el bisbe Joan Piris.

Oberta la matrícula del Curs a l'IREL.—Les inscripcions als diferents cursos es poden fer a la secretaria de l'IREL, de dilluns a dijous de 19 a 21 hores, c/ Canonge Brugulat 22. Informació: Tel. 973 281 538, irel@telepolis.com o web www.irelleida.com.

NOTÍCIES DE LA DIÒCESI

Les Germanetes dels Ancians Desemparats d'Aitona celebren la festa de Santa Teresa Jornet

Les Germanetes dels Ancians Desemparats d'Aitona, poble natal de santa Teresa Jornet, van celebrar el 26 d'agost la festa de la seva fundadora i Patrona de l'Ancianitat, tot commemorant el 111 aniversari de la seva mort. L'acte central fou l'Eucaristia a les 10 del matí en la capella de la residència que porta el nom de la fundadora i Patrona, amb l'assistència de bona part dels prop de cent ancians allí acollits, familiars, personal de la residència i veïns del poble que se sumaren a la festa, acompanyant a les set germanetes que conformen avui aquesta comunitat d'Aitona. També hi foren presents vàries religioses carmelites missioneres teresianes del P. Francesc Palau. La Missa, presidida pel rector de la parròquia de Santa M. de Gardeny de Lleida Mn. Gerard Soler, va ser concelebrada per altres vuit preveres, entre ells el rector del poble Mn. Antoni Guàrdia i el rector emèrit de la parròquia de Santa Teresa Jornet de Lleida, Mn. Francisco Soldevilla.

Mn. Soler en la seva homília, referint-se a les paraules de Joan Pau II en la carta «A l'inici del tercer mil·lenni», quan convidava als cristians a emmirallar-se de la vida dels sants i dels màrtirs; digué que avui més que mai cal contemplar els Sants, com a testimonis i exemples a seguir, com santa Teresa Jornet: «...nosaltres també podem ser sants com ella», digué. El celebrant va manifestar la seva satisfacció que sempre li produeix poder llegir a l'entrar per la carretera a Aitona, un rètol que dóna la benvinguda als que arriben a la població i on es pot llegir «Aitona, bressol de sants». El celebrant digué que era una gran veritat el que allí hi diu: «...la diòcesi de Lleida ha donat fruits de Santedat, com els fills d'Aitona el beat Francesc Palau i santa Teresa Jornet i hem de donar gràcies a Déu per aquests testimonis de casa nostra».

De santa Teresa Jornet va destacar el fet que va nàixer en el si d'una família cristiana, que es va preparar cultural i professionalment, estudiant Magisteri i exercint fins i tot de mestra... però no va instal·lar-se en la comoditat, sinó que va seguir el Senyor, buscant-lo en la vida contemplativa, en l'oració que no és una fugida, sinó col·locar-se en el cor de Déu i estimar el que Déu estima, els més pobres i desemparats. I amb

el sacerdot Saturnino Lòpez Novoa va trobar la seva veritable vocació fundant la Congregació de Germanetes dels Ancians Desemparats.

Per Mn. Gerard Soler el carisma de Teresa Jornet és avui molt actual i les seves filles més necessàries que mai: «...quan tenim a tants ancians abandonats, en les vostres cases ells són els importants i vosaltres les germanetes, les més petites, les servidores...», digué, tot convidant als fidels a pregar per a què no manquin vocacions a la Congregació. La celebració va cloure amb la veneració de la relíquia de la Santa, mentre les religioses cantaven l'Himne a la seva «Santa Mare».

L'obra social d'aquesta congregació d'arrels lleidatanes, és present avui a divuit països d'arreu del món, amb 216 cases (la darrera oberta recentment a Guatemala), on 2.700 religioses atenen i cuiden 28.600 ancians.

Festa de la beata Joana Jugan en la residència de les Germanetes dels Pobres

El dissabte 30 d'agost van ser les Germanetes dels Pobres les que van celebrar també amb tota solemnitat, la festa de la seva fundadora la beata Joana Jugan, que dóna nom a la vegada a la residència que aquesta congregació té al Pla de Gualda a Lleida. L'acte principal fou la celebració d'una Eucaristia a les 11.30 del matí, amb l'assistència de molts dels 70 ancians residents, alguns familiars d'aquests, així com treballadors de la residència i voluntaris col·laboradors que van voler acompanyar a la comunitat de 15 germanetes.

L'Eucaristia fou presidida per Mn. Víctor Espinosa, rector d'Alcoletge i Vilanova de la Barca, que té acollida la seva mare en aquesta residència de les germanetes. Concelebraren amb Mn. Víctor el vicari de Pastoral Mn. Josep Anton Jové, el capellà de la Casa Mn. Gabriel Jordana, Mn. Gerard Soler que dóna formació permanent a les religioses i Mn. Amadeu Carrera.

Mn. Víctor Espinosa, en la seva homília definí la beata Joana Jugan com un exemple actual i viu d'humanitat i de lliurament als més pobres, seguit actualment amb fidelitat per les seves germanetes, a les que va felicitar per la seva vida consagrada a Déu i vocació de servei als germans més necessitats: «...que és exemple per a tots». També felicità als ancians residents: «...perquè podeu gaudir d'elles». Al final de la celebració, com és costum, es donà a venerar la relíquia de la Beata, mentre les religioses entonaren l'himne de la seva fundadora:

*«Juana Jugan,
humilde para amar,
hermana de los pobres,
vivía para dar.»*

Dinou mesos d'administració apostòlica

Durant dinou mesos en què Mons. Xavier Salinas i Viñals, bisbe de Tortosa, ha servit la diòcesi com a bisbe administrador apostòlic, han estat aquestes les fites més importants:

- Inauguració i benedicció de la Casa Diocesana d'Espiritualitat a l'Acadèmia Mariana.
- Inauguració del nou Museu de Lleida, Diocesa i Comarcal.
- Obertura d'una nova botiga de Càritas, Troballes «Roba Amiga».
- Presentació dels volums I i III del projecte editorial «Arrels Cristianes. Presència i significació del Cristianisme en la història i la societat de Lleida».
- Presentació dels llibres «Colònies Montsant i Verge Blanca», «La canya de pescar», «Al costat de Maria».
- Commemoració del 60 aniversari de Càritas Diocesana i 50 del Servei de Colònies de Vacances.
- Celebració de l'Assemblea Diocesana.
- Consagració de la diòcesi de Lleida a la Divina Misericòrdia.

- Beatificació a Roma de vuit religioses màrtirs del bisbat de Lleida.
- Peregrinacions diocesanes a Terra Santa, Roma, on el bisbe Xavier Salinas saludà el Sant Pare Benet XVI. També a Lourdes, Polònia, Grècia i Turquia, aquesta darrera amb ocasió de l'Any Paulí i a Guadalupe,

Montserrat i Tarragona, en l'Any Jubilar dels 1.750 anys del martiri de sant Fructuós.

- La diòcesi ha acollit les XV Jornades Estamentals de PRO-SAC, la Jornada Nacional del Moviment de Cristians de Pobles i Comarques de Catalunya, el XV Congrés Eucarístic Nacional i II de Catalunya i les X Jornades de Formació dels Comitès de Solidaritat Òscar Romero.
- Ha acollit també la Trobada dels Tribunals Eclesiàstics de Catalunya, la Trobada del Secretariat Interdiocesà de Pastoral de Joventut i la de delegats de Pastoral de Joves dels bisbats de Catalunya i les Illes.
- Han mort els mossens Josep M. Morera, Josep M. Quintillà, Antonio Rubiella, Ramon Freixes, Santiago Zarranz, Antoni Fontova, Màrius Rodrigo i el diaca Miquel Mateus. El passat 21 d'agost moria Mn. Juan Manuel Bardají.
- Han estat ordenats els jesuïtes lleidatans Roger Torres, prevere i Álvaro Sánchez (diaca) i Mn. Juan Carlos Mandje. També el diaca Mateo Hidalgo.